

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentlen levelek csak
ismert kéztől fogadtnak el.

A kifordított pénzes zsák.

Szeged, december 27.

Ujlesztendőkor vége szakad Szegeden a kivételes állapotoknak. A királyi biztosság föloszlik és forma szerint meghagyott, de valójában konfiskáció alatt volt önkormányzati jogainak ismét gyakorlatába lép a köztörvényhatósági biztosság.

Mindössze a Szeged városában szükséges átmeneti intézkedésekről Tisza Kálmán kormányelnök által készített törvény rendelkezései emlékeztetnek majd bennünket időnként, hogy a kivételes állapotok nem szüntek meg egészen. Leszámolásaink lesznek a közlekedési és pénzügyi miniszterekkel — — azon munkálatokból eredőleg, miket itt az állam foganatosított.

Ennyit mond a törvényjavaslat bettje. Egyéb leszámolásokról nem tesz említést, melyekre pedig szintén rá fog kerülni a sor mulhatatlanul. Amint működését befejezi a hetes biztosság, amint csupán az adóhivattalal lesz érintkezése Szeged közönségének, irtózatossággal fog beütni a reakció. Eddig ötven-hatvanezer forintokra rugott az építési kölcsönfizetők hátraléka, ezután százazrekre fog emelkedni. Oly bizonyos ez, amilyen természetes. Mert a kölcsönpénzek kiosztásával együtt megszűnik a mesterségesen hajtott építkezés, ezzel megcsappan a rendkívüli forgalom minden téren és az erejükön tulmenő kölcsönök nyomorultjai nem lesznek, nem lehetnek képesek beváltani fizetési kötelezettségüket.

Szörványos példák voltak rá eddig, hogy a cifra házak építői tönkre, csődbe jutottak. Az újabb kölcsönzőknek, az újabb építetőknek, helyesebben az újabb áldozatoknak köszönheték a régebbi kölcsönzők, a régebbi építetők, a régebbi áldozatok, hogy az átmenő természetű nagy ipari, kereskedelmi és munka-forgalom mellett meg tudtak felelni a saját kötelezettségeiket. De hogy most fenekére jutottunk a tizmillió zsáknak, a kivételes regime-mel együtt vége szakad a kivételes viszonyoknak is.

Már is előre veti sötét árnyékát a kifordított pénzes zsák. Többé-kevésbé meggazdult vállalkozók tömegesen hagyják el a várost, utánuk huzódnak sűrű rajokban az idegen munkások, a mozgó mérnökök, munkavezetők, ügyelők, fölügyelők és szatócsok, akiket mind az alföldi Chicago rohamos építése csalt ide jó keresetre.

A következőket is látjuk már naponkint fejlődő progressziókban. Öt-hatszáz türes lakást jegyzett a hivatalos statisztika ez évben, tavaszkor, úgy fordulhat, megkészsereződik e keserves számadat. Mert az ideai építkezési eredmény nagyon, nagyon „örvendetes“ volt, államférfiak elégedett mosolya kaczerkodott a paloták sorával, mikor itt járt a felség ebben a „boldog“ városban. De hát a boldog város palotái üre-

sek, a második emeleten, az első és a földszinten. Kivált ott. Nincs aki hárbe vegye a bolthelyiségeket, melyeknek rendszerint magas árából remélték kölcsönök kamatját fizetni az építetők.

Elszomorító látványt nyújt a város, melyről, még mielőtt fölépült volna, lelkesült cikkekkel irtak tájékoztatlan hirlapírók, akik ide rándultak az Alföld büszke metropolisába, többnyire mint ebédre hívott vendégei a királyi biztos környezetének. Valóban szép is a város kör- és sugárútjaival, főleg pedig tiszaparti részével és a Széchenyi-térrel . . . Fényes, modern paloták mindenütt, melyeken újra meg újra kedvtelten hizlalja szemét a vasárnapi sétáló közönség. De köznapokon se élet, se mozgalom. Még a legimpozánsabb tiszaparti városrészben sem, ott, ahol pezsegni kellene az életnek és ember hátán embernek tolongani. Asztosva állanak ki tükörüveges kirakataik elé a fényes üzletek tulajdonosai, számíttják veszteségeiket és gondolkoznak a tisztességes visszavonulásról.

Máshol egész sor boltajtó van becsukva. Ki sem nyitak, mióta a mázoló ott hagyta. Legföljebb a fehér czédulákat kell megújítani rajtuk, hogy: „E bolt bérbeadandó májustól, novembertől, februártól kezdve.“

És még mindig épülnek a paloták, erkélyekkel, ó-némét és renaissance díszítéssel. Nem elég tanulság az se, hogy a hid-tér egyik sarokboltját (melyért normális viszonyok közt 2—3000 frt hasznbér járna) táncziskolának adtak ki talán husz-harmincz forintért havonként.

Azt gondolják a királyi biztosság föltétlen tisztelői, hiszen ez nem maradhat így. Lehetetlen az, hogy hatalmas jelszavak alatt ujjaalkosanak egy várost és ne adjanak neki egyebet cifra ablakok kötömegeknél. Hát ne tudná azt Tisza Lajos, ne tudná a Szeged iránti jóakarataért azonkép sokat magasztalt Tisza Kálmán, hogy e város lakossága pusztán a kényelemből meg nem élhet?

Kényelmünk, az van elég. Rosz követet helyett jó követet, (rengeteg községi adók árán) petroleum-világítás helyett légszesz-fény, kopott színház helyett hatalmas új színház (félíg-türes padokkal), földgát helyett köpart (kirakodó helyek nélkül), görbe utcák helyett egyenes, széles sugárutak, viskók helyett paloták, egy szoba helyett tiz szoba . . . De hát tiz szobás lakásban is meg lehet halni éhen, ha nincs mit ennünk. Ha nem hasznosíthatjuk a befektetett tőkét, ha nem tesznek e város érdekében oly intézkedéseket, melyek új lakosságot terelnének ide tömegesen, vagy legalább is sűrű csoportokban hoznának idegeket, emelve az üzleti, ipari és piaci forgalmat.

Szeged ujjaalkotói a legjobbat akarják, ezt ismételték egyre,

akik rendíthetlen hittel és bizalommal viseltetnek irántuk. És népszertlenül lett majdnem Szeged jövőjéről beszélni. Minek a szót szaporítani? Fölöttünk a „Gondviselés“ örökdik.

Hát mi nem vagyunk ily fatalisták. Kivált mióta — tisztelet, becsület a hálával fogadott jóakarataknak — azt látjuk, hogy a Szeged jövője fölvirágzásához, nagyságához nemcsak elkerülhetlenül szükséges, nemcsak követelt, de irányadó részről kilátásba is helyezett föltételekből egyelőre nem valósul meg egy sem. A vasuti gazgatóságból lett forgalmi tüzletvezetőség, a kerületi postaigazgatóságból külvárosi posta-fiók, az egyetemből egy kis bábaképző intézet, a királyi táblából pedig fenytő járásbírószág.

Ezek után már csak az új megye székhelyére számíthattunk, ahhoz fűztük utolsó reményeinket. És jött a hír több megye kikerekítéséről. Bizonyosra vettük, hogy ebben a törvényjavaslatban megvalósul sok igényünk közül egy, annál bizonyosabban, mert a városi költségvetés tárgyalásánál némelyek már érveltek is ezzel az elburkolt reménységgel. És jön most a „Nemzet“ jó forrásból meritett demontije, hogy szó sem volt új megye alakításáról szegedi központtal.

Keserves egy karácsonyi meglepetés ez a demontije Szegednek. Kezdődik a kiábrándulás egetverő álmainkból. Ötödfél esztendő előtt egy romváros koldusai közé jött a királyi küldöttje, hát csak azért jött volna, hogy annyi buzgó munka, annyi sikerre méltó fáradság után még szegényebbül, sivár, vigasztalan jövőnek áldozatul hagyja itt koldusait erkélyes palotákban? . . .

A Szeged városában szükséges átmeneti intézkedésekről szóló törvényjavaslat indokolásában a Tiszák következőleg érveltek a középítészeti ellenőrző biztosság szervezése mellett:

„Annyival inkább szükséges ily irányú intézkedés Szegeden, hol a történet nagymérvű átalakítások csak rendkívüli és a szokottól eltérő intézkedések által váltak lehetségessé és ahol a lefolyt négy év alatt annyira megváltozott viszonyok korántsem nyertek még oly erős megállapodást, hogy a rendes viszonyokhoz való visszaterés némi rázkódtatásokat ne vonna maga után s nem lehetne attól tartani, hogy ezen rázkódtatások következtében a kitűzött s jó részben már-már valósult czél elérése ne kockáztatassék.“

Jó lélekkel aláírja ez indokolást minden szegedi polgár. Csakhogy nem ily föltételeken és nem azt a parányi következtetést vonja belőle mindössze, hogy alkossunk — — középítészeti ellenőrző bizottságot. Ugyan minő szerep várokozik e bizottságra a majdan dobszótól hangos Szegeden?

Ifj. Ráday Gedeon gróf meghalt. Egy Bécsből érkezett távirat szerint gr. Ráday Gedeon honvédelmi miniszter szerdán délben a „Magyar korona“ szalodában rövid haláltusa után, szeretett

családjától körülvéve, elhunyt. Gr. Rádayt hosszadalmas, fölötté kinzó, gyógyíthatlan baj a legszebb férfi korban alig 43 évvel, ragadta ki az élők sorából. Életrajzi adataiból közöljük a következőket: Született Péczelen 1839-ben. Atyja gr. Ráday Gedeon a harminczas évek országgyűlésein hirneves ellenzéki követ, később pedig a Jászság és Kunság főkapitánya, majd a nemzeti színház intendánsa; anyja: Teleki Julia grófnő Tisza Kálmán miniszterelnök anyjának édes testvére volt. Az elhunyt az abszolutizmus alatt a közös hadseregben mint huszártiszt szolgált, később a királyi szárnysegéde lett. Majd a katonai pályától visszalépett s hosszabb ideig aszódi birtokán a közélettől elvonultan gazdálkodott. — 1872-ben a váci választókerületben mint képviselőjelölt föllépett, de Degré Alajossal szemben megbukott, 1875-ben azonban megválasztatott. Két országgyűlésen a váci kerületet, később pedig Zentát képviselte. Honvédelmi miniszteré 1882. évi okt. hó 4-én nevezetett ki. Hivatásának azonban igen kevés időt szentelhetett, mert folyvást betegeskedett; súlyos baja, mely oly kora halálát okozta, szakadatlanul gyötrte.

Az elhunyt honvédelmi miniszter temetése iránti intézkedések megtétele végett id. Ráday Gedeon gr., Szapáry István gr. és Kovách László háznagy Bécsbe utaztak, hol az elhunyt családjának tagjai már együtt vannak.

A holttest beszentelése Budapesten történik és onnan szállítják az elhunyt egyik birtokán levő családi sírboltba.

A honvédelmi miniszterium ideiglenes vezetésével báró Orczy Béla bízott meg. Ugy hírlik, hogy e provizorium hosszabb ideit fog tartani.

Ismét kihágások Horvátországban.

Minden arra mutat, hogy a horvátoknak kevés volt a lecke s az imént megszüntetett provizorium nem hagyott maga után elég nyomokat a feszengő kedélyekben. Alig zajlott le a hallatlan Starcevic-Pilepic botrány s már nyomban rá ismét a magyar birodalmi czimerek ellen irányzott merényletekről érkezik tudósítás. Uj-Gradiskában az adófelügyelőség fölírás nélküli czimereit mocskolták be a napokban. Egyben Krapina és Varasd adóhivatalai is hasonló merényleteket jelentettek Zágrábra. Az országos pénzügyigazgatóság nyomban megkereste a bánt katonai segítség kiküldése végett, amiből az is kitűnik, hogy nem közönséges gyerek-csinnyról van szó. A horvát hatóságokat a dolgot eltitkolni igyekeznek. Ugy látszik azonban, hogy a fölújuló zavargások kevesebb titkolózással, mint inkább kardlappal kellene elnyomni.

A horvát határvidéki képviselők

— mint Zágrábról jelentik — valóságos államcsinyt hajtottak végre. Tudvalevő dolog, hogy Pejacsevich gróf volt bán erélytelen kétszínű kormánya a határvidéki képviselőválasztásnál számos hivatalos jelöltet léptetett föl. A kormány jelöltjei, csekély kivétellel, az egész vonalon győztek. Most, hogy a tartománygyűlést újból megnyitották, a határvidéki kormánypárti képviselők, hol az egyik, hol a másik párttal kerestek összeköttetést. A nemzeti párt a botrányok után végre szint vallott és mint tömör egész sorakozott Héderváry gr. bán oldala mellé. A horvát kormány segedelmével megválasztott határvidéki képviselők is szint vallottak s elhatározták, hogy nem lépnek be a nemzeti pártba, hanem külön klubot alakítanak, melynek minden esetben ellenzéki színe lesz. Valószínű, hogy a magyar kiegyezés ellen fognak opponálni. Ezzel az új klubbal együtt a zágrábi képviselői klubok száma — a töredékeket nem számítva — elérte az ötöt.

Szubvenziós hírlapok.

A „Pesti Napló“ ily cím alatt multkor reprodukált cikke kapcsán a nyilvánosság harczát üzeni meg annak a rendszernak, mely a vidéki közvéleményt akarja hatalmába keríteni. Érdekesnek tartjuk a P. N. erre vonatkozó cikkét szöszert közölni.

A cikk így szól:

A vidéki sajtó helyzetéről, már egy multkori cikkünkben elmondtuk, hogy az, a kormány behálózási törekvéseivel szemben, az országnak kevés pontját kivéve, egészen védtelenül áll. Mert nemcsak azok a veszélyek fenyegetik, melyeket mult cikkünkben elsoroltunk, hanem fenyegeti és korrumpálja az is, hogy még a törvényhatósági és bírósági jövedelmező hirdetésekkel is szimóniát üznek és igen sok helyütt csak az olyan vidéki lapoknak juttatnak belőlük, melyek aztán a kormány érdekében vizontszolgálatokra vállalkoznak. Lehetetlen félreismerni ezen rendszeres taktikának a közérdek ellen irányuló veszélyeit, mert lehetetlen nem látni már eddig is annak káros következményeit. S ez magyarázza meg, hogy e kérdéssel újból foglalkozunk. S nem is fogjuk elejteni, míg ezélt nem érünk.

Czélunk egyrészt rámutatni a kóros állapotra. S ha egyelőre nem is tudjuk meggátolni a visszaélések folytatását, de legalább megnehezítjük azzal, hogy a figyelmet ráirányozzuk, s a független közvélemény ellenőrzését ébren tartjuk. Eddig is az volt a baj, hogy nagyon kényelmessé engedték tenni ezt a behálózási manővert. S e hibát csak azzal tehetjük jóvá, ha most fokozott mérvben foglalkozunk vele.

És sikert várunk ettől, mert lehetetlenek tartjuk, hogy Magyarországon ne volnának városok és vidékek, melyeken a polgárság és birtokosság független elemei ne éreznék azt a veszélyt, mely őket is fenyegeti, midőn azon organumok ellen, melyek az ő érdekeiket és jogaikat akarják képviselni, valóságos falkavadászatot rendez a kormány. Lehetetlen, hogy e független elemek ne éreznék azt a lealázó helyzetet, melyet számukra a kormány ügynökei készítenek. Mert először ki akarják venni kezükből az utolsó fegyvert, melylyel meggyőződéseiket tolmácsolva érdekeiket védelmezhetik, hogy aztán, még saját fészükben is lefegyverezve őket, vagy ignorálják óhajait, vagy kinevezzék. Hisz a fővárosi sajtó, mely az egész ország, sőt az egész világ eseményeivel foglalkozik, abszolúte nem rendelkezhetik sem térrel, sem idővel arra, hogy minden egyes vidéknek mozgalmait, községi, városi, vagy személyes ügyeit napról-napra figyelemmel kísérhesse és regisztrálhassa. Már pedig vannak olyan „apró kérdések“, melyek néha

egész vidékek sorsára nagy befolyással bírnak; és vannak személyes kérdések, melyek bizonyos vidékekre épp oly fontosak, mint a fővárosi sajtóra nézve az országos események. Ki fogja ezeket az érdekeket védeni, képviselni, és a fővárosi sajtóval közvetíteni, ha a vidéki sajtót lassankint egészen kézre keríti a kormány? Hisz akkor az a közvetlen mozgalom, mely csak akkor lehet tényező, ha saját organummal bír, s melyet vidéki levelezők a fővárosi sajtó útján mindig csak elkésve igazgathatnak, teljesen lehetetlenné válik. A vidéki közélet szabad lüktetése van komoly veszélynek kitéve a vidéki sajtó korrumpálása által. S ha ennek gátat nem vetünk, ugy a vidéki közélet szükségszerűleg összezsugorodik s akció helyett csak panaszos gravámeneket bocsáthat világgá a fővárosi sajtó útján. S e veszély kétszerte immensebb most, mikor a képviselőválasztások előtt állunk. Mikor a parlamenti pártok számarányait ismét a vidéki elemek fogják eldönteni. Mikor ismét az egyes vidékektől fog függeni az egész ország sorsa. Mert nemcsak az ország adminisztrációjáról, hanem a legfontosabb közgazdasági elvekről lesz már szó a jövő választáson.

Mi tehát a teendő?

Semmiesetre sem az eddigi kényelmes aluszékonyosság. És ha a kormány szándékai a vidéki sajtó behálózására nézve világosak és kézzelfoghatók, — no hát akkor ezzel szemben épp oly világosak a vidékek független elemeinek köteleltségei is.

És e köteleltség abból áll, hogy szeged szeggel!

Ha a kormány támadja a független vidéki sajtót, akkor a független vidéki elemeknek köteleltségük a maguk független sajtóját megvédeni.

S miből álljon e védelem? Álljon áldozatkészségből, nagyobb szolidaritásból, és nagyobb mérvű pártolásból.

Ne felejtse el senki ott a vidéken, hogy a mai kormányrendszer alatt minden ember ki van téve annak, hogy alkalmilag szükségét érezze olyan organumnak, mely mellette szót emeljen! — és nagyon keserű lesz, ha igaz, és bátor védelem helyett csak rozszakartu gunyt, vagy agyonhallgatást lesz kénytelen tapasztalni a hozzá legközelebb álló vidéki sajtó részéről. Ezt pedig elérni, ha engedni tovább működni a kormány taktikáját. S akkor aztán nemcsak a független vidéki sajtó lesz elhagyatva, hanem az egész vidéki közönség. S a főváros független organumainak csak Cassandra szerepe marad!

mert sápadt lett és kérdőleg nézett Toropkinra.

— Fenség, így szólott, visszavonom előbb tett sértő kijelentésemet és egészen önre bízom a párbaj idejének meghatározását.

— Köszönöm, báró ur, feleli Toropkin. És most engedje kijelentenem, hogy a haldokló óhaját önre vonatkozik. Bizonyosan el is találta már, kiről beszélék.

— Amália! suttozja Hohenthal báró megindultan.

Igen, Amália, a nagy művésznő haldoklik, szól Toropkin herczeg sirva.

Hohenthal meg van rendülve. Nem tud megbarátkozni a gondolattal, hogy Amália halálos kórágyon fekszik. Rövid szünet után azt kérdezi halkan?

— Mi kívánsága van Amáliának?

— Hogy még egyszer lássa és beszéljen önnel, feleli a herczeg.

Hohenthal nem felel. Emlékezetébe tődül Amália családsága. Azokra a kinkokra és megalázásokra gondol, miket a hitlen okozott neki.

Toropkin herczeg biztatja Hohenthal bárót kérése teljesítésre.

— Ön habozni látszik, báró ur, így kezdi. Talán azért, mert én szegődtem Fachler Amália utolsó kívánságának tolmácsává, én, kiről azt mondják, hogy az ön utódja, hogy Amáliának mostani szeretője vagyok. Nos hát tudja meg, hogy Amália nem kedvesem, hogy sohasem volt szabad a szerető jogait érvényesítenem, hogy köztem és Amália között csupán barátság állott fön, hogy Amália nem viszonzotta szerelmemet, hogy csak önt szereti és önt fogja szeretni végleg hellelég.

Hohenthal még mindig nem felel és

Ujdonságok.

— Deczember 27. —

— Tisza Lajos kir. biztos tegnap, kedden délben a fővárosból visszatért városunkba.

— A kir. biztosság távozása alkalmából rendezendő ünnepélyességekre javában folynak az előkészületek. A meghívók a törvényhatóság báljára már szétküldettek. A meghívások csak szűkebb körre szorítkozhattak, mert a közgyűlési terem nem alkalmas nagyobb közönség befogadására. A fátylászene ügyében a polgárság köréből tegnap délután számosan értekeztek a felsővárosi kaszinóban, végmegállapodásra azonban nem jutottak. Egy 30 tagu biztosság küldetett ki a fátylászene rendezésére, mely biztosság első értekezletét ma délután 5 órakor tartotta.

— A városi képviselőválasztások ügyében az ünnepek alatt csaknem valamennyi kerületben választói értekezletek tartottak. Egészben véve csak középszerű érdeklődés mutatkozik a választók körében a megejtendő választások iránt. Ennek oka egyrészt azon éppen nem irigylésre méltó szerep, amelyre a lefolyt 3 évben a köz-törvényhatósági biztosság kárhóztatva volt, másrészt pedig a közügyek iránt ország-szerzte észlelhető közöny, mely városunkban is elkedvetlenítő hatással van. Nem is lett volna szorosan véve pártmozgalom, ha a kormánypart jelöléseiről szállingózó hírek nem ébresztették volna föl az ellenzék tevékenységét. Mint halljuk azonban, a kormánypart is belátta, hogy közéletünket komoly veszélybe döntné, ha a közgyűlési terembe bevinné az országos politikai elvek szerinti csoportosuló pártok harczát és az ellenzék mérsékelt magatartását követve, jelöltjei sorába, melyben eddig kizárólagosan főtétlen kormánypartiak figuráltak, föl nem vesz néhány ellenzékít is. A megállapított jelölési névsorokban, kivált a kormánypartiakban, azonban még mindig több oly egyént találunk, akik sem multjunktól, sem egyéni tulajdonságaiknál fogva arra érdemet nem szereztek, hogy Szeged köztörvényhatóságában helyet foglaljanak. Csupán azért, mert a személyek egyenkénti bírálgatásába bocsátkozni nem akarunk, mellőzzük a részletezést és pártkülönbség nélkül Szeged polgárainak

Toropkin herczeg úgy veszi észre, hogy gunyos mosoly játszik ajkai körül.

— Ne kételkedjék ebben, báró ur, kéri Toropkin herczeg. Becsületszavam adom rá, hogy a tiszta igazságot beszéltem. Amália az imádásig szereti önt és erre a szerelemre kérem, teljesítse a haldokló kívánságát! . . .

Könyök fojtják el a herczeg szavait, ki mélyen megindultnak látszik. Ő, ki versenytársát egykor meg akarta ölni féltékenységből, most megjelenik nála, hogy kibékítse Amáliával! . . . Ily vállalkozáshoz nagy lélek kell!

Toropkin herczeg leküzdö megindulását és így folytatja:

— Többet mondok, báró! Amália a halált kereste, mert nem akart ön nélkül élni . . . Nos még most is habozik?

— Teljesíteni fogom Amália kívánságát, szól Hohenthal elérzékenyülve.

— Óh siessen hát! sürgeti a herczeg. Nincs veszteni való időnk.

— Követem önt, szól a báró. Szegény Amáliának a bocsánatom talán megkönnyebbiti — — halálát.

— — — — —

Fachler Amália a végsőben van már, mikor Hohenthal báró az ágyához lép.

Az egykor szép nő fölveti szemeit, összekulcsolja kezeit és gyöngye hangon szól:

— Károly, te vagy a halálangyalom! . . . Megbocsáthat-s-e nekem?

— Megbocsádtottam, mielőtt e küszöböt átléptem, feleli Hohenthal halkan. Legyen elfeledve minden!

— Köszönet, ezer köszönet! szól Amália. Te megbocsátasz, el akarsz feledni mindent, — — de nem szeretsz többé . . . Nem a szerelem hozott ide, hanem a számalom.

— Szándékosan izgatod magadat,

azt ajánljuk, hogy szavazatukat oly egyénekre adják, akik minden tekintetben függetlenek, önálló meggyőzéssel bírnak és elég bátorsággal meggyőződésük mellett meg is állani. A kormányparti listákban számos városi tisztviselő nevét is látjuk. A köztörvényhatósági biztosság hivatása az, hogy a hatóság ténykedését ellenőrizze. Kérdezze meg magát minden választó, hogy egy függő állásban lévő, pláne alárendelt, kisebb tisztviselő, miként gyakorolhatja ellenőrzési jogát, mely egyúttal köteleltsége is, a hatóság, tehát saját főlebbvalója iránt? A képviselői állás természetéből folyik tehát, hogy városi hivatalnokok, kivált kisebb hivatalnokok nem képviselőknek valók, hogy a polgárok saját érdekeiket kockáztatják s jogaikat helytelenül gyakorolják akkor, amidőn ilyen állású egyénekre adják szavazatukat. Pártunk tagjait pedig arra figyelmeztetjük, hogy olyan kerületekben, ahol a kormánypart kizárólagos pártszínezetű jelölései által pártunknak odadobta a keztyűt, s ahol pártunk külön jelölteket állított föl, teljes buzgósággal és minden telhető erővel odahassanak, hogy jelöltjeink nyerjenek többséget.

— Az építkezés az utolsó hónapban. A karácsonyi ünnepek alatt tömegesen érkeztek be az építkezési kérvények. Az építkezési biztosság mai, az idén 105-ik ülésében, 21 építkezési iránt benyújtott kérvényt vett tárgyalás alá, melyekre nézve az építkezési engedélyek kiadását a tárgyalás alkalmával azonnal javaslatba hozta. A kérvények a következők: E meletes épületre: Jámor Jakab és neje Juhász Terézia (a mars-téren.) Földszintes épületekre: Masa Istvánné szül. Kovács Erzsébet és ifj. Masa István (az alföldi-utcában), özv. Fodor Rozál (a Sándor-utcában), néhai Hegedüs Bertáné örökösei (a felsőtiszaparton), Vecsernyés Mihály (a földmives-utcában), Kiss János (a Szt.-Miklós- és Gál-utca sarkán), Klivinyi András és neje Singlédi Apolló (a Mátyás- király téren), Urbanovics Mihály (a holló- utcában), Farkas Mihály és Kormányos Ilona (a Becsei- utcában), Bezdán János és neje Fodor Veron (a pásztor- utcában), Kószó Imre és neje, Kovács Borbála (a hajnal- utcában), Berta Illés és neje Papdi Anna (a daru- utcában), Pfann József és örökösei (a Szent-háromság- és Vitéz- utca sarkán), Temesváry Márton (a Zsigmond- és Anna- utca sarkán), Böngyik István (a földmi-

Amália, szakítja félbe Hohenthal szemrehányólag.

— Nem szeretsz, mert — — más valakit szeretsz, folytatja Amália. Hedvig iránti szerelmed örületesen féltékenységet tett, fölkellett bennem minden gonosz szenvedélyt. El birtam dobni az életet, de nem szünhettelek meg téged szeretni . . . De egy haldoklónak nincs oka féltékenységre. Mikor magunk előtt látjuk a csontkú kaszást, mikor érezzük, hogy nem sokára az örök bíró elé jutunk, akkor megvetjük az emberi botorság rut indulatait. Nem vagyok többé féltékeny a boldog Hedvigre és azért meg is mondom őszintén, hogy Hedvig méltó a szerelmére.

— A gyanu egy árnya férközött szivedhez, folytatja Amália, mert bizonyos külsőségek ellene szólottak Hedvignek . . . Ne fektess rá sulyt, Károly, a külszín csalt, Hedvig ártatlan . . .

Hohenthal arcára tiszta derű szállott. Hedvig ártatlanságának ez a megerősítése jól esett szívének.

Amália egyre gyöngébb lett. Ha sutogó volt a beszéde előbb, most már csak a lehellethez hasonlítható.

— Szeretlek — — édes — — Károly!

Ezek voltak utolsó szavai.

Holtteste fölött baráti kezet fogott a két, alapjában nemes ellenfél! Hohenthal báró és Toropkin herczeg.

Ez egészen kétségbe volt esve. Megsemmisítette Amália butorait, ékszerait, ruháit, azokat ne viselje neki. Az imádozott nő holttestét pedig elvitte messze hazájába, hogy sirathassa élte fogytáig . . .

Hohenthal bárót is nagyon lesújtotta az egykor imádozott Amália halála. De neki már ki volt rendelve a vizasztalója

— Wallhofer Hedvigben. (Vége köv.)

TÁRCZA.

Festett világ.

Bécsi korregény.

69

Irtá: G l i n s k i F.

(Folytatás.)

Toropkin herczeg csakugyan megjelenik az „Arany farkas“ szállodában, nagy meglepetésére Hohenthal bárónak.

— Ön a segédeimet várta, báró ur, nemde? kérdi a herczeg. Csodálkozik, boszankodik, hogy magam jöttem . . .

— Valóban, fenség, feleli Hohenthal báró sértő ridegséggel.

— Hát engedje meg, hogy elmondjam, mi vezet ide, folytatja Toropkin herczeg szomorúan. Az ön párbajra hívását most nem fogadhatom el — —

— Az esetben nagyon keveset fogok tartani az ön személyes bátorságáról, szakítja félbe Hohenthal megvetőleg.

Egő pir borítja el Toropkin arcát. Gyávaságot vetnek szemére és ő nem sujtathja le a rágalmazót! . . . Azonban leküzdö végtelen dühét csakhamar. Hiszen Amália kérését kell közölnie a báróval.

— Ne ítéljen elhamarkodva báró ur, szól a herczeg méltósággal. Toropkin herczeg nem fél sem kardtól, sem golyótól. Toropkin herczeg nem gyáva. Csak-hogy most alkalmatlan e pillanat párbajra, mivel előbb egy haldokló óhaj-tását kell teljesítenem . . .

Remegő hangon mondja ezt Toropkin. Enyhébben hangolja Hohenthal bárót a kétségbeesés, mely a herczeg arcáról leolvasható és haragja ellobban, amint egy haldokló végóhajításáról szólt a herczeg. Ugy látszik, eltalálta, ki az a haldokló,

ves-utcában), Pintér Bálint és neje (az alsónyomáson), Kovács Teréz (a galamb-utcában), Lippai József (a szabad-sajtó-utcában), Pálmay János (a szőlő-utcában), Ádók István (a téglagyár- és Anna-utca sarkán) és végül Urbán Antal (a viola utcában) A bizottság holnap s f. hó végeig naponként tart ülést.

— **A karácsonyi napok** a szokott ünnepélyes hangulatban folytak le városunkban is. Egyéb följegyezni valóknak csupán az előestéről van, amidőn a szeretet oly sok helyen gyakorolta áldásos jótékonyosságát. Hogy leszállt a nap, kigyultak az ablakok, melyek mögött a családok öröme zsongott boldogan. Mentül több ablakban gyult ki a lámpák fénye, az utcán annál inkább togyott a járók száma. Nyolcz óra felé csaknem néptelen volt a város; a boltok egymásután bezárultak, a fényes kirakatok gázlángjait lecsavarta a tüzhelyéhez hazasiető kereskedő, ki egész nap alig győzte kiszolgálni a karácsonyi ajándékokat vásárló közönséget. A vendéglőkben is meglátszott az ünnep. A máskor leglátogatottabb helyeken is csak egy pár garçon „stammgast” lakmározott az udvarias vendéglős karácsony-fájának a fénye mellett. Így a színház vendéglőben és a „Prótéta”-ban terebélyes karácsony-fák díszlettek az asztalokon s frissen feltört karácsonyi kalácsok illatos párja emelkedett. A kisebb eső kisebb kocsmák és csapszékek se voltak olyan látogatottak mint máskor, csendesen is mulattak, hogy a rendőri napló egyetlen egy vereskedést sem jegyzett föl. A nyilvános intézetekben is lefolytak a karácsony-ünnepélyek. A jótékony-nőegylet kedveskedett szép karácsonyfákkal a kezelése alatt álló óvodák kicsinyeinek és a nemeslelkű adakozók az árva ház gyermekeinek. Kedves jelenetekben gazdag volt az apácza-zárda karácsony-ünnepélye. A karácsonyfára, mely a népiszola nagy termében volt fölállítva, 16 darab téli felöltő, ugyanannyi lábbeli s meleg harisnya volt fölaggatva a szegedcsongrádi és az általános takarékpénztár adományából. A fölruházott kicsinyek Oltványi Pál prépost-igazgatót kérték föl, hogy halájukat a nemes adományozóknak kifejezze.

— **Tisztújítás a kaszinóban.** A belvárosi kaszinó tegnap, karácsony másodnapján tartotta ideai tisztújító közgyűlését. A tagok nagy számban jelentek meg voksolni. Egy kis korteskedés is volt a választás alatt, mely a következő eredménnyel végződött: I-ső igazgató: Pálffy Ferencz, II-od igazgató: Molnár Pál, III-ik igazgató: Salamon Zsigm. A választmány: Csorba Győző, Gerle Antal, Fodor István, Fluck Ferencz, Georgievics György, Kelemen István, Magyar János, Kelemen Kálmán, Marinkich Mihály, Magyar Gábor, Nagy Lajos, Nagy György, Weiner Miksa, Csikós József, dr. Lázár György, Vass Pál, Szluha Ágoston, Szabó Imre, Oltványi Pál, Rózsa Ferencz, Nyilassy Pál, Várady Ignác, Undy József és Szeghő Géza. Az egyesület évi jelentéséből kiemeljük, hogy a kaszinónak jelenleg 230 tagja van s vagyona készpénzben 326 frt 58 kr. A költségelirányzat szerint a jövő évben remélhető bevétel a 4500 frtot meghaladja. Fölemlítjük a közgyűlés azon elismerésre méltó határozatát, hogy a jövő évben 500 frtot fordít az egyesület könyvtárának szaporítására.

— **A királyi bizottság megszűnésével** a köztertek általában a város területén teljesített összes fásítások átadatnak a városnak s e tárgyban a kir. bizottság leiratot intézett a közönséghez. A leirat tudatja, hogy a kir. bizottság által létesített köztertek, a kör- és sugárutak sorfái, valamint az ajándék-facsémék azon része, mely a fásítás alkalmával nem használtatott föl, a város közönségének további gondozás és fenntartás czéljából ma, f. hó 27-én délután 3 órakor a műszaki osztály főnöke, Lechner Lajos min. tanácsos által át fognak adni. A tanács mai üléséből a fásításokéa még rendelkezés alatt levő facsémék

átvételére Zombory Antal tnokokot küldötte ki. A ma délután megejtett átvételnél a város részéről jelen voltak még: Kriszt Sándor alkamarás és Szűcs Ferencz közh. biz. tag.

— **A szegedi gazdasági egyesület** Zsótér Andor elnöke mellett, f. hó 26. tartott tisztújító közgyűlésén az igazgatóválasztmány következőkép alakult meg 1884-re: Elnök: Zsótér Andor, 2-od elnök: Lichtenberg Mór. Igazgató és alelnök: Kéry János. Titkár: Enghi K. Imre. Ügyész és jogi tanácsos: Pillich Kálmán. Pénztárnok: Gerle Antal. Ellenőr: Klemm István. Számvizsgálók: Gál Ferencz, Fluck Ferencz és Kriszt Sándor. Választmányi tagok: Pálffy Ferencz. Tóth János népisk. főügy. Szluha Ágoston. Balogh János. Börsök Ignác. László Gyula. Polgár László. Szánthó Leander. Id. Kátóna Imre. László Mihály. Eördög József. Dobó Miklós a. t. Süss Lajos. Bokor Pál. Sziráki József. Szobotka Vilmos. Gróf János. Dörner Mihály. Enyedi Lukács. Neumann Mór. Választmányi póttagok: Singlédi László. Tukacs Ferdinánd. Dobó János a. t. Wolford József a. t. és Zombori András. Ugyanezen alkalommal határozatilag kimondatott, hogy az egyesület újabb öt évre megalakul. A pénztári kezelésért 120 frt tiszteletdíjat szavazott meg a gyűlés. Az egyesületi tevékenység programja 1884. évre a következő: 1. Kisebbségi gazdasági gépek és eszközök gyakorlati ismertetése összekötve szántás és ekeversenyvel. 2. Szeged és vidékén termelt gyümölcsfajok összeírása és elnevezéseik megállapítása, állandó gyümölcs kiállításával kapcsolatban. 3. Lófuttatási verseny rendezése és egy csikónevelő telep létesítésének előmozdítása.

— **Az országos kiállítás** szeged-kerületi bizottsága, az általános óhajnak megfelelően, fölterjesztést intéz az országos központi bizottsághoz a bejelentési határidőnek meghosszabbítása iránt. A fölterjesztés 3 hóval, vagyis a jövő év május 1-ig kéri a bejelentések határidejét meghosszabbítani s ezen kérelmét azon alapos indokollással támogatja, hogy ugy a kerületi, mint a helyi bizottságok csak nemrég szervezkedhettek s a bejelentések miatt a kiállításban részt venni szándékozók által az aránylag rövid idő alatt nem tétethettek meg. A bejelentések határidejének meghosszabbítása ország-szerre közóhaj lévén, hihető, hogy a kiállítás érdekében a központ eleget tesz a kérelemnek.

— **Eljegyzés.** Mint lapunkat értesítik, városunk egykori tanácsnokának, Drucker József urnak, ki jelenleg budapesti lakos, Etelka nevű szép leányát a napokban eljegyezte Hryntschák Tivadar bécsi gyakorló orvos.

— **Új részvénytársaság Szegeden.** Bakai Nándor nagy-köruton fekvő kötélgyárában ma alakuló közgyűlést tartottak azon szegedi és fővárosi tőkepénzesek, kik a Bakai-féle gyárat részvénytársulattá alakították. A társulat címe: „Bakai-féle kötél-szővő-fonó-gyár és kender-beváltási részvénytársulat.” A társulat igazgatósága a következő tagokból áll: Elnök: Kohner Ágoston; alelnök: Strasser Sándor; igazgatók: Kohn Bertalan és Strasser Izidor; vezérigazgató: Bakai Nándor. A társulat részvénytőkéje 180 ezer frtban állapított meg, mely összeghez az állam 20 ezer forinttal járul. A társulat a megszerzett gyár nagyobbitását tüzte ki czélul és Matlekovics Sándor kereskedelmi miniszteri államtitkár kiváló buzgalmat fejtett ki a tán megingatott, de támogatásra és fejlesztésre méltó iparvállalat fenntartására s működésének a jövőben való az eddiginéi nagyobb mérvű biztosítására. E czélból járult az állam maga is tekintélyes tőkével a társulat vagyonaéhoz és továbbá hosszabb időtartamra nagymérvű állami szállításokra szerződött a gyárral. A részvénytársulat alapszabályait a közgyűlés elfogadta és azokat jóváhagyás végett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz fölterjesztette.

— **Mit küldött a kis Jézus az inastól.** Hát az ugy történt, hogy az inas, már t. i. Balogi István asztalos legény gazdájának az inasa, ka-

rácsony szombatján 20 frtot talált az utcán s hazamenvén, megmutatta Balogi István legénynek. Balogit azonnal megszállta a szentlelkek egy kis foszlánya, mert mindjárt megértette a 20 frt rendeltetését; azt u. i. a kis Jézuska neki küldte az inastól. El is vette tőle s annak rendje és módja szerint el karácsonyestézte. Az inas azonban bántotta, hogy még csak trinkgeldet se kapott a fáradságért s menten panaszt emelt a gazdájánál előadván a dolgnak mibenállását körülményesen; — gazd' uram sem érezvén magát ilyen magas helyről eredő ügyben kompetensnek, a rendőrséghez folyamodott. Itt vált aztán csak ugy el a dolgot, ahogy Balogi Istvánnak nem tetszett, mert sehogysem akarják elhinni a kis Jézusnak ezen iránta tanúsított bőkezűségét s azon nézetben vannak, hogy s-okba ütköző eselékmenyt követett el, amiért be is csukják, meg el is toloncozzolják.

— **A tiszavölgyi társulat** központi bizottság tudatta hatóságunkkal, hogy az 1883. évre a társulat központi kezelési költségei 1200 öles holdankint $\frac{1}{4}$ krban lettek megállapítva.

— **Csöd.** Általános meglepetést és, mondhatjuk, közrésztvételet keltett a karácsony első napján elterjedt hír, mely szerint Hoffer Károly helybeli veterán-építész és vállalkozó kénytelen volt 70—80 ezer forintra menő tartozással fizetéseit beszüntetni s vagyona nézve a helybeli törvényszéknél csődöt kérni. E bukás nem csupán azért érintette érzékenyen a közönséget, mivel a tartozások tulnyomó része a szegedi pénzpiacot károsítja, hanem azért is, mivel egy tevékenységben és takarékoságban eltöltött élet az itteni rendkívüli körülmények folytán ily szomorú betejezést nyert. Hoffer Károly építész az itteni egészségtelen közviszonyoknak, az erőket meghaladó rekonstrukciónál az egyik áldozata és nagyon tartunk attól, hogy valamint nem első, úgy nem is ő lesz az utolsó az áldozatok sorában. A törvényszék tömeggondnokul Fodor István helybeli ügyvédet nevezte ki.

— **A városi színházban** holnap, pénteken Feuillet Oktáv nagyhirű színműve: „Egy szegény ifjú története” kerül színi. Szombaton Dóczy Lajos pályakoszoruzott vigjátéka, a „Csók” adatik elő. — Január 1-től új bérlet nyitattik a szokásos árak mellett. Az évad bérlet a megnyitás előtt 200 előadásra volt tervezve, de a színház későbbi megnyitása miatt az évad is meg rövidülvén, csak 190 bérletre s így a január 1-én befizetendő második részletnél 10 előadásra eső rész le fog számíthatni.

— **Vállalatok kiadása.** A városi vállalatok minap megtartott árlejtési eredménye ma került a tanács elé. Ezuttal jóváhagyattak a fazekas-munkák és a gyertya- s fáklya-anyagok kiszolgáltatására vonatkozó árlejtések eredményei. A fazekas-munkák vállalata 3 évre, Tóth Béla helybeli cserépedény-gyárosnak, mint legolcsóbb vállalkozónak adatott ki, a gyertya és szurkos-fáklya szállítása pedig Körösy Lajosra bízott.

— **Végrehajtó kinevezés.** A polgármester Gombai Károly elbocsájtott közmunkatári végrehajtó helyébe a mai napon Török István szegedi lakost nevezte ki.

— **Nem rossz!** Bavesitz Lőrincz vendéglős egy darab idő óta veszegeti észre, hogy az ő derék csapós legénye, névszerint Zsaklóczi János nagyon kóstolgatja a borait. Miután pedig azt mondja Arany János, hogy „Lám a kerékvágás milyen messze szalad, hortobágyi kompnál mégis vége szakad!” azonképen a Bavesitz Lőrincz uram türelme is tegnap véget ért s kérdőre vonta csapósát, hogy hát mi? megiszszuk a nyereséget. — Ne aggódjék gazdúrám — szolt a legény — hiszen nem a maga borát iszom, hanem, tudja a vendégeknek mérek kevesebbet s ami megmarad, azt iszom meg. — De azt se idd meg! véleményezé a gazda — s miután a kérdés körül nagyobb és egyre nagyobb véleményeltérés merült föl köztük, a gazda, ki felé az igazság serpenyője inkább billegett, a rendőrségnél keresett és talált a maga igazának nyomatékot, amennyiben a „bortmegiszsa” csapós legényt eltoloncozzolják.

— **Csaló házaló.** Csompár Klára tápai asszonyt egy magát helybeli Grosznak nevező ember furfangos módon akart megcsalni. A szegény asszony u. i. nevezett házalótól 27 kron fakanalakat vásárolt s forintos bankóval fizetett, de

vissza nem kapott, sőt a gazember el is tagadta, hogy az asszony neki forintost adott. Rendőrségre került a dolog, ahol aztán kisült, hogy Grosz tulajdonképen nem is Grosz, sőt nem is idevaló, hanem n.-szt.-miklósi Iricz József s ilyen módon már többeket rászédett. Eltoloncozzolják.

Meghívás.

Az V. választó-kerületben választandó 6 városi-képviselő személyének végleges kijelölése ügyében febr. hó 28-án, azaz pénteken este 6 órakor, a Gruber-féle rókusi vendéglőben tartandó nagy értekezletre az V. kerület összes választópolgárai, pártkülönbőség nélkül ezennel meghívotnak:

az V. kerületi választók szűkebb-körű értekezlete által.

Fölvívás.

A kereskedő-ifjak egyesülete t. tagjai ez uton is fölvívotnak, miszerint a „Sylvester-estély” érdekében kibocsátott nagy ívet f. hó 29-ig aláírni sziveskedjenek, hogy a résztvevők száma megállapítható legyen.

Szeged, 1883. decz. 27.

A rendezőség.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Több egy esztendejénél, mi belvárosi lisztkereskedők azon írásba is foglalt megállapodásra jutottunk, hogy vasárnap délutánokon (kivéve a vásárokat) üzleteinket mindig zárva tartjuk és e közös megállapodás föltétlen tiszteletben tartásáért minden aláíró a becsületszavával kezkeskedett.

Daczára azonban e megállapodásnak, a kérdéses okmányt szintén aláírt Brünner Pinkász és Engelsmann József helybeli lisztkereskedők, mult vasárnap délután (decz. 23-án) nyitva tartották üzleteiket és így a köztünk létrejött egyezményt megszegték. S mintán a mindennél kötelezőbb becsületszóval erősített egyezmény megszegésére távolról sem számítottunk s fölöslegesnek is tartottunk erre nézve büntetést szabni, a megtorlás egyetlen módjával élünk, midőn nyilvánosan kijelentjük, hogy Brünner Pinkász és Engelsmann József a becsületszavukat minden tisztesség-tudó ember előtt eljásztották.

Szegeden, 1883. decz. 27.

Több szegedi lisztkereskedő.

LÓWY HERMINA

FRIEDMANN MÓR

Szeged

JEGYSEK

Egy gazdasági

gépész,

ki utóbbi időben grófi nagybirtokon 10 évig működött, alkalmazást keres. Bővebbet a kiadóhivatalban.

649/1883. sz.

928—1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. járásbíróság 13,788 számú végzése által Szarvadi Lajos végrehajtató javára, **Telbisz Miklós s neje** ellen 3304 frt tőke, ennek 1883. év november hó 1 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 45 frt 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 1070 frtra becsült 107 drb. Szt.-Hubert takaréktári részvényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a 14,063 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Kir. törvényszéki palota árverési termében leendő eszközlésére 1883-ik év december hó 31-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitzítetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésé, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak. Az elárverendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szegeden, 1883. decz. 21-ik napján.

Takács Károly,

kir. bírósági végrehajtó.

* E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő ENYEDI LUKÁCS.

Ujévi ajándékok.

Tajtpipa-metsző.

Alulirt ajánlja a nagyérdemű közönségnek a kárász-utca új Madár-féle házban levő, a jelenkor minden igényeinek megfelelő

TAJTPIPAMETSZŐ-ÜZLETÉT

pipák és szivarszopók metszésére, monogram, czimer vagy műfaragványok alkalmazásával tajtékban és borostyánban, úgy minden javításokat, tisztításokat is elvállal izléses, szolid és gyors kivitelben jutányos árak mellett.

Különösen ajánlom gazdag választékú kiszivott pipáimat.

Eladás nagyban és kicsinyben.

Vidéki megrendelések pontosan, jótállás mellett eszközöltetnek, Monogrammal kívánt munkák 8 nappal előbb rendelendők. A n. é. közönség minden számomb megrendelését kérve maradok tisztelettel

SCHWARCZ FÜLÖP,

Szegeden, Kárász-utca, Madár-féle ház. (Ezelőtt iskola-utca.)

Ujévi ajándékok.

Kárász-utca új Madár-ház.

Férfi szabó üzlet megnyitás.

Van szerencsénk a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint a **Kárász-utcai új Gál-féle házban** a jelen kornak megfelelő

férfi szabó üzletet nyitottunk.

Raktárunk minden idényre bel- és külföldi szövetekkel van felszerelve s a n. é. közönség becses megrendelését tisztelettel kérjük, vagyunk

mély tisztelettel

Szedlák és Dobos.

739-100-20

Előfizetési fölhívás

a

Kitartás

képes politikai napilapra.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő

BRANKOVICS GYÖRGY,

a „Budapest“ volt szerkesztője.

Előfizetési ár: A vidéken: Egész évre 12 frt, fél-évre 6 frt, negyedévre 3 frt, egy óra 1 frt.

Egyes szám ára vidéken 4 krajczár.

Mutatványszámokat kívánatra szívesen küldünk.

Előfizetések a „Kitartás“ kiadóhivatalához: Budapest, IV. Rostély-utca, Károlykaszárnya 24. sz. küldendők.

A „Kitartás“ kiadóhivatala

926-2-1

(rostély-utca, Károlykaszárnya 24.)

Rendszabály.

Szeged sz. kir. városi közúti vashidon való közlekedés iránt.

I. A gyalog közlekedésre nézve.

1. §. A gyalogosok mindenkor a jobb oldali gyalogjárdán közlekednek, a bal oldali gyalogjárdákon való átmenetel és eként az az oldalon járó közönséggel való szemközti menés tiltatik.

2. §. A járdán való közlekedést, csoportosulás vagy megállás által akadályozni tilos.

5. §. A hajtás a hidon úgy mint más közlekedési utakon jobbra történik, az előrehajtás pedig balra történhet.

6. §. A hidtérni feljárókou és magán a hidon vigyázva és ovatosan kell hajtani, sebes hajtás tilos.

7. §. A hidról való lefelé hajtás mindkét oldalon csak lépésben engedtetik meg, lefelé jövetben az előre hajtás vagy elkerülés tilos.

8. §. Üres vagy terhelt nagy szekerek és rugókkal nem bíró minden más üres vagy terhelt járművek a hidon csak lépésben haladhatnak, előre hajtaniok pedig tilos.

9. §. A hidon átkelő teher szekereket 120 métermázsánál többel megterhelni előleges bejelentés nélkül büntetés terhe alatt tilos.

Ezen megterhelés is a tengelyen mért 1.4 méter keréktáv mellett legalább két tengelyre illetőleg 4 kerékre osztandó fel, mely szerint tehát egy tengely vagyis két kerék 60 métermázsánál többel, meg nem terhelhető.

10. §. 40 métermázsát meghaladó terhek már legalább 3 méter tengely távolságu és 12 cmtr keréktalpakkal bíró erős szerkezetű kocsikon szállítandók, 120 métermázsát meghaladó terhek pedig a hidon csak a hid műszaki felügyelőségénél történendő bejelentés és ezen felügyelőség által meghatározandó külön feltételek mellett szállíthatók.

11. §. A járműveknek, valamint a szerszámok és egyéb felszerelési eszközöknek jó karban kell lenniök, úgy, hogy

III. A marhahajtást illetőleg.

17. §. A hidon 3 darabnál többől álló szarvasmarha falka áthajtása tavaszon, s nyáron esti 9 órától reggeli 6 óráig, ősön és télen esti 5 órától reggeli 7 óráig engedtetik csak meg, ez kivételes és indokolt, sürgős esetekben is azonban, ha a közlekedés biztonsága veszélyeztetve nincs, a hid felügyelőségénél egy órával lett előleges bejelentés s arra nyert engedelem mellett déli 1-2 óra közt is eszközölhető 1-3 darab szelid szarvasmarhának áthajtása a napnak bármely

IV. Büntetések.

19. §. Ki ezen rendszabály ellen vét, mint rendőri kihágást elkövető a körülményekhez képest 5-50 frtig terjedhető pénzbírsággal, fizetés képtelenség esetében 1-10 napig terjedhető egyszerű fogsággal fog büntettetni.

20. §. E büntetés kiszabásánál súlyosító körülményekül tekintetnek, ha a kihágás a hidfőknél és a hidon a rendfentartása végett föllállított rendőrségi közegeknek szóval, vagy jelek által tett intései vagy fölszólításai és rendreutasi

19028/883. Szegeden, 1883. évi december hó 20-án tartott tanácsülésben jóváhagyatott.

Pályf Ferencz s. k., polgármester-

Alkalmas ujévi ajándékok.

Tajtpipák, borostyán szivarszopókák, török csibukok

és minden e szakmába vágó dohányzó szerek dús-gazdag választékban

SCHVAB SIMON ÉS TÁRSA

tajtpipa raktárában

ISKOLA-UTCZA, POLITZER-féle SAROKHÁZBAN.

Monogrammok 8 nap alatt elkészítetnek.

Gazdagon felszerelt szivartózdénkben mindig száraz szép készlet.

A hallatlan szerencséjéről híres bécsi „MERKUR“ igérvényei minden huzásra kaphatók.

Alkalmas ujévi ajándékok.